

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki M. B.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda yazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım **Av. RAMAZAN KORKUT-35918** Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Antalya Limanından gümrük kontrolünden sıkı bir denetimden sonra Gazze'ye gitmek üzere gemiye bindik. Kıbrıs açıklarında iki yük gemisi bize eşlik etti ve Yunan bandıralı bir teknede bize eşlik etti. Bizim bindiğimiz Mavi Marmara Gemisinde sadece kadınlar, gençler, yaşlılar ve çocuklar vardı. Ayrıca her türlü milletlerden insanlar vardı. Geminin içinde tıbbi cihazlar, gıda malzemeleri, bebek mamaları-bezleri, ilaç gibi acil yardım malzemeleri bulunmaktaydı. Gemide insani yardım malzemeleri dışında herhangi bir yük mevcut değildi. Bildiğim kadarı ile diğer gemilerde de inşaat malzemesi, jeneratör, akülü tekerlekli sandalye, oyuncak gibi malzemeler mevcuttu.

Müdahale esnasında üçüncü katta canlı yayın yapılan yerdeydim. Gece saat 23.30 da iki tane savaş gemisinin bizi takip ettiğini gördüm. Sonra 5-6 tane zodyak 500-600 metre uzaklıktan takip etmeye başladılar. Bir müddet sonra bunlar gözden uzaklaştılar. Daha sonra birkaç arkadaş savaş gemilerinin tekrar geri gelebileceğini düşündük ve en azından bir kaçımız nöbet tutalım, olası bir saldırı gündeme gelirse uyuyanları uyandıralım dedik. Uluslararası sularda bulunmamız ve rotanın Mısır'a çevrilmiş olmasını düşününce "neden saldırınsınlar ki?" diye düşünen bizler, yapılan tacizler, etrafımızdaki botlar ve savaş gemileri hatta deniz altıları görünce de "acaba ilerleyen saatlerde bir alıkoyma, gemiye bir saldırı olur mu" diye endişelenmeye başlamıştık.

Sabah saat 04.30 da İsrail askerleri hem hücum botlar , hemde helikopterler vasıtası ile ateş açmaya başladılar. Ses, sis, gaz bombası atıldılar ve ateş ettiler. Ayrıca üzerimize kimyasal boyalar boşalttılar. Üzerimizde ilk önce plastik mermi kullandılar daha sonra gerçek mermiler ve lazerli silahlarla gemiyi ve yolcuları rastgele taradılar. Ben gemide sol filikaların bulunduğu yerde dururken 19 yaşında olan Furkan Doğan arkası dönükken İsrail askerlerince açılan ateş neticesinde vuruldu. Furkan Yere yığıldı , yerde iken de 4 el daha ateş edildi. Biz gemiye indirilen (atılan demek daha doğru bir ifade olacak, askerler resmen kalabalığın içine atıldı ve inerken düştüler) İsrail askerlerinin gemiye indirildiği sırada oluşan yaralarını sararken, onlar bizim yaralanan sivilimizi öldürdüler. Bizim yaralılarımıza ve ölülerimize kelepçe taktılar. Üç ölümden sonra arkadaşlar atletlerini çıkarıp beyaz bayrak olarak salladılar. Fakat buna rağmen ateş etmeye devam edildi. Askerlerin yüzleri maskeliydi. Tam donanımlı askerlerdi. Ses ve sis bombaları açık havada olmamıza rağmen paniğe sebep olacak kadar fazla idi. Bu esnada 6 arkadaşımız öldürüldü. Ve 20 den fazla yaralı meydana geldi. 3 ağır yaralı arkadaşımız yapılan tüm çağrılara rağmen İsrail askerleri tedaviye izin vermedikleri için öldüler. Özellikle 2 kişinin geç müdahale nedeniyle kan kaybından öldüğüne şahit oldum. Saldırının ilk şoku atlatıldıktan sonra yetkililer yaptıkları anonsla kimsenin üst güvertede kalmamasını, ateşin devam ettiğini, yaralı ve ölülerin olduğunu, daha

fazla kayıp olmaması için ile herkesin acilen içeri girerek ikinci kattaki salonda toplanmasını istediler. Ayrıca bu anonsla İsrail askerlerinin kaptan köşkünü ele geçirdiğini belirtildi. Saat 06:00 sularında gemi İsrail askerleri tarafından tamamen ele geçirildi. Tacizler pencerelerden lazerli silahlarla devam etti, herhangi bir kıpırdama olduğunda anında kımıldayan kişinin vücudunda ya da kafasında silahların lazerini ve İsrail askerlerinin tehditlerini gördük. 09:45 den sonra bizi tek tek arayarak dışarı aldılar ve ellerimizi aşırı sıkı bir şekilde arkadan kelepçelediler. Elimizin gevşetilmesini istediğimizde de bize silah doğrulttular ve ölümle tehdit ettiler. Geminin 3. ve 4. katının güvertesinde yardım gönüllülerini topladılar. Her taraf kan içindeydi. Güverteler tamamen ıslaktı ve bizi ıslak yere oturttular. 6-7 saat bizi orada denizin ortasında, güneşin altında, aç susuz ve tuvalet ihtiyacımız bile karşılanmadan bıraktılar. Ve her saat başı değişen çeşitli silahlı, değişik kıyafetli askerler bizi orada saatlerce diz üstü oturttular. Helikopter geminin üst güvertesine geldiğinde denizden üzerimize sıçrayan tuzlu sularla sıırıslıklam ıslanıyor, sonrasında da pervanenin soğuk rüzgarıyla dakikalarca donduruluyorduk. Helikopter yaralıları almak için aşağıya sedye salıyor ve sedyeyi yukarı çekmiyor, yarım saat kadar bekleterek yaralıya eziyet ediyor, zaten kan kaybetmiş, acı içindeki insanları bu rüzgarla donduruyordu. Bunu -sayabildiğimiz kadarı ile- 15 kez civarında, hastaneye taşınan her yaralı için yaptılar. Bize su vermediler. Tuvalete göndermediler. Hatta yaşlı bir amca elleri önden bağlıydı ve çok sıkışmıştı. Tuvalete gitmek istiyordu. İsrail askerleri ilk başta tuvalete göndermediler, otur dediler. Amca da 2 saat sonra tekrardan tuvalete gitmek istediğini söyledi. Sonra İsrail askeri yanına çağırdı. Elleri önden bağlıydı onları çözdü. Sonra ellerini arkasına getirip arkasından sıkıca bağladı. 2 askerin gözetimi altında tuvalete getirdiler. Yaşlı zorla tuvaletini yaptı. Sonra gemi hareket etti bizi nereye götördüklerini söylemediler. Saatler sonra İsrail limanına gittiğimizi öğrendik. İsrail limanına yaklaşınca yanımıza gelen iki erkek ve bir bayan milletvekili “sizden istenilen evrakları imzaladığınızda uçağa bindirilip, bavullarınız verilip ülkenize geri gönderileceksiniz” dediler. Bizden imzalamamızı talep ettikleri metinde (İbranicesinde ne yazdığını bilemiyoruz Türkçesinde) “İsrail karasularını ihlal ettim, suçumu kabul ediyorum...” şeklinde ifadeler vardı. İsrail limanına indirildiğimizde çocuk yaşlı kadın demeden bizleri birer teröristmişiz gibi karşıladılar. Bize uygunsuz hareketler yapıldı. Her birimize psikolojik işkence yaptılar, ayrıca bir çok yardım gönüllüsü dövüldü, darp edildi. Yaralıların yaralarına basıldı, akıl almayan, insanlığa sığmayan işkenceler yapıldı. İsrail’e kendi isteğimizle girmedik, üzerimize silah doğrultan İsrail askerleri tarafından zorla sokulduk. Fakat bizler düşmanmışız, teröristmişiz, ülkeye zorla sızlaya/girmeye çalışan insanlarmışız gibi gösterildik. Gemiden tek tek indirildik. Biz gemiden inerken İsrail askerleri Mavi Marmara gemisini altını üstüne getirdiler. Hepsi maskeliydi. Hakaret ve küfürler içinde sorgu çadırlarına getirildik. Birinci çadıra getirdiler. Daha sonra zorla parmak izlerimizi aldılar, görüntülerimizi kameraya çektiler, fotoğrafımızı çektiler. Pahalı cep telefonlarımızı, laptopları, valizimizdeki para vesair değerli her şeyi aldılar. 2100 liralık Iphone marka cep telefonum, 1600€ pasaportum laptopum 1900\$ alındı.

Daha sonra bizi ikinci çadıra geçirdiler. Önümüze bir kağıt koydular. Dili İbraniceydi. Anlayamadığımı ve imzalamayacağımı söyledim. Bizi kemerimize varıncaya kadar aradılar çamaşırlarımıza kadar soyup aradılar. Kendi aralarında konuşup bizi gösteriyorlardı. Bize psikolojik baskı uyguladılar. 2 saat kadar sonra bizi hapisane arabalarına bindirler. Arabanın kapılarını kapattılar. Bizi araba durur vaziyette üç saat sıcak altında beklettiler, nefes bile almak o kadar güçlü ki, öleceğimi zannettim. Hemen ardından klimayı açıp bizi dondurdular. Arkadaşımızın bir tanesi çok sıkışmıştı tuvalete gitmek için kapının açılmasını istedi, açmadılar. Sonra adamın dayanacak gücü kalmadı arkayı boşalttık bir şaşal şişe bulup tuvaletini yapmasını söyledik. Sonra hareket ettik fakat nereye gittiğimizi bilmiyorduk. Çölün ortasında bulunan bir hapisaneye getirdiler bizi. Ve bizi ayrı ayrı ikişer ve dörder kişilik hücrelere koydular. Bizler azılı suçlular bile olsak telefon hakkımız, avukatımızla görüşme

hakkımız en azından yemek su tuvalet gibi ibadet gibi en temel insani ihtiyaçlarımızı talep hakkımız vardır. Ama sivil yardım gönüllüleri olduğumuz halde ve kendileri de bunu gayet iyi bildikleri halde tam tersi davrandılar. Bize hapishane giysisi verdiler. Sular çok pis kokuyordu, su lağım suyu gibi kokuyordu. Yemeği bize gramla verdiler. On kişiye bir kase peynire benzer bir şey verdiler. İçme suyu vermediler. Ve bize yetmiş iki saat sonra İsrail mahkemesine çıkarılacağımızı, mahkeme huzuruna çıktığımızda “İsrail karasularını işgal ettiğimizi” söylememizi istediler. Daha sonra hapishanede değişik ülkelerin elçilerinin gelip vatandaşlarıyla tek tek görüşüğünü gördük. Biz de elçimizle görüştük. Ve daha sonra elçimiz devletimizin bizimle ilgilendiğini, bizi alacağını söyledi. Fakat İsraililer ısrarla mahkemeye çıkacağımızı, çok uzun süre burada kalağımızı söylediler. Ertesi sabah kalktığımızda arkadaşlarımızın bir bölümünün havaalanına gittiğini öğrendik. Biz de arkadaşlarımızın nereye gittiğini sorduk, bize “siz de gidiyorsunuz” dediler. Bizi otobüslere bindirdiler. Havaalanına getirdiler. Havaalanında da saatlerce aç susuz beklettiler, dövdüler, hakaret ettiler. Dehşet bir şey daha gördüm orda, bir grup yaşları çok küçük olan çocukları getirmişler, bizleri birer teröristmiş gibi o sübyanlara göstererek “bunlar bizim düşmanımız” diyerek bizi çocuklara gösterdiklerini öğrendik İbranice ve İngilizce bilenlerden. “Bunlar sizin topraklarınızı işgal etmek istiyor, düşman” dediler, bizler için. Daha sonra tuvalete giderken İsrail askerlerinin 2 arkadaşımız ve bir yabancı kişiyi öldüresiye dövdüklerini gördüm. Elli atmış asker üç kişiye çullandı, bunun akabinde bu şahıslardan birinin kolunu kırdılar birinin de yüzü tanınmayacak haldeydi, diğerini göremedim. Havaalanına girerken bizleri dört kez x-ray cihazından geçirdiler. Parmak aralarımızı, dilimizin altını, dişlerimizin arasını uçağa binene kadar 3-4 kere aradılar. Uçakta on sekiz saat bekletildik. İstanbul’a iner inmez yetkililer ve avukatlarımız bizi adli tıpa getirip muayene ettiler. Sonra bize valizlerimizi getirdiler. Fakat valizlerin içlerinde nemli, ağır kokulu garip bir sıvı vardı. Yaşadıklarımın travması halen devam etmektedir. Benim telefonum , laptoğum , 1900 Dolar , 1600 EURO 'mu İsrail askerleri aldı ancak bir daha bana iade etmedi. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
28/06/2010